

Nb1
Kapitel
Festskr.

Prolog
vid

SHAKESPEARE-FESTEN

HELSINGFORS

den 23 April 1864.

Hvem är den kung i Diktens land,
Som kufvat med sin starka hand
I skönhetens, i snillets band
De trotsiga Titaner,
Och bundit ladelsernas storm
Och gifvit regel, röst och norm
Åt dessa vågor utan form
I livets oceaner?

Vid englars och demoners strid
Der föll engång en stjerna blid.
Föll i en stor och stormig tid,
Ett stort och stormigt hjerta,
Och vexte der i vindens brus
Till dikt, till dram, till eld, till ljus
Och lyste öfver seklers grus
Med strålar lika bjerta.

*Prolog**Kapsel
Festskr.*

En fallen stjerna var hon visst,
 Omtocknad utaf jordens brist,
 Men en af dem, som dock till sist
 Der ofvanefter stamma.
 Och han, som denna gnista fann,
 En fallen ande var ock han,
 Dock mer än någon dödlig man
 Förstod han gudars flamma.

Som han har ingen man förstått
 Det som var ondt, det som var godt,
 Det som var stort, det som var smått,
 Det som låg mellan båda,
 Det som var krökt, det som var stolt,
 Det som var öppet eller doldt,
 Åt himmel eller afgrund såldt,
 I hjertat genomskåda.

Och ingen man på denna jord
 Har lätit last och svek och mord
 Och lustar med sitt fräcka ord
 Sig sjelf så djupt förhåna;
 Och ingen lät så menskligt skönt
 En trampad dygd, med ära lont,
 I sjelfva fallet segerkrönt
 En sjunken tid förvåna.

Och med så djerfva penseltag
Har ingen målat häfdens drag
Och lätit flydda tiders dag
För nya slägten randas;
Och ingen har ur grafvens natt
Frammanat skuggorna, så gladt
I livets färger kladda, att
I andra sekler andas.

Och derför hör han verlden till,
Hvemhelst det stora åliska vill,
Och derför är han vittnesgill
För alla folk och länder.
Och vid hans vägga denna stund
Vi räcka, på Europas grund,
Åt folkens stora fredsförbund
Det finska folkets händer.

Ty mensklighetens skuld han är.
Att akta högt, att hålla kår
Den stråle Herrens nåd beskår,
Det är att Herren tjena.
Hvad ar allt ljus, om icke Hans,
Hvad William Shakespeares minneskrans,
Om ej en bruten återglans
Af Kallans ljus allena!

Helsingfors, Finska Litteratursällskapets tryckeri, 1864.

Imprimatur: *L. Heimbürger*.

